



**„שערות“**

הוא המחזמר המועלה עתה בהצלחה על בימות ברודביי ולונדון, עוסק בחיי ההיפס ושסצינות העירום שבו הפכו כבר לקלאסיות. לקראת סוף ההצגה מתפשטים כל שחקני המחזמר וניצבים כשהם עירומים על הבמה.

**„ז'אן ברודי“**

הוא מחזה המוצג עתה בברודביי, אודות מורה סקוטית מזדקנת, המשכנעת את אחת מתלמידותיה להיות פילגשו של מורה לאמנות. בתמונה נראית התלמידה מתפשטת על הבמה כמודל למורה המצייר.

# האם זה יוצג בארץ?



**מ הפיכת העירום** הגיעה לתיאטרון. אחרי שהעירום הפך כבר לאופנה מיושנת בקולנוע, ואחרי שדגמי העירום ביצירותיהם של מתכנני האופנה כבר הפסיקו להדהים, הופך העירום לאחורונה יותר ויותר לחלק אורגני של המחזאות המודרנית.

בברודביי ובאוף-ברודביי ניתן היום לחזות בכחריסר מחזות בהם מוצג עירום, גברי ונשי, בדרגות שונות של חשיפה על הבמה. השיא הוא כמוכרן המחזמר „שערות“, המציג את הווי חיהם של ההיפס, בו מתפשטים על הבמה כל שחקני המחזה, גברים ונשים כאחד.

מאז בוטלה בכריטיניה הצנוורה, הגיע העירום גם למכה של התיאטרון — ללונדון. „שערות“ ומחזות אחרים, הגדור שים יותר ניבול-פה מאשר עירום, מסעירים שם את הצור פים, האדישים למופע חשפנות במועדון-לילה, אך מתרגשים כשהם רואים אותו על במת התיאטרון.

**האם יש סיכוי שמהפיכת העירום תגיע גם אל התיאטרון הישראלי?**

השיבו על כך מנהלי התיאטרונים בארץ:

● **אשר שרף**, המנהל הכללי של „הבימה“: „עירום — זו פרשה מסובכת. בבקש הצגנו תמונה, שבה השחקנית שכבה במיטה ונראתה עירומה. ניתן להציג עירום בתיאטרון בתנאי שזו לא תהיה סצינה אירוטית ולא תגרום לבניון. העירום קיים בציוור ובפיסול, ולכן לא ייתכן שלא יופיע גם בתיאטרון. לא אתנגד שיציגו בהבימה מחזות הכוללים עירום. כרגע אין לנו מחזה כזה ברפרטואר, אבל קריטריון הבחירה אינו נקבע לפי העירום.“

● **פיטר פריי**, מנהל תיאטרון „אהל“: „לא ראיתי את מחזות העירום אבל קראתי אודותם. העירום היחיד שזכיתי לראות בתיאטרון היו האחוריים של מארא במחזה מארא סאד בניו-יורק. לא נבהלתי מזה מפני שמצאתי שזה היה אורגני להתפתחות העלילה. אם מנסים לומר משהו בתיאטרון, אין גבול לאמצעים שאפשר להשתמש בהם למען המשימה. אבל אם מדובר על עירום סטאטי: את זה עושים טוב יותר בפולי ברג'ר. הרדמטורגית שלנו, עדנה שביט, ראתה את המחזמר „שערות“ בניו-יורק. היא אמרה שהשחקנים מופיעים עירומים. זה נבע מרצונם לומר דברים מסויימים על מצב האנושות. היא אמרה לגבי השאלה אם להציג את זה אצלנו: „כן! לדעתי עירום לא שונה מתלבושת יפאנית. את שניהם אפשר להציג כשזה במקום.“

● **עודד קוטנר**, מנהל „בימת-השחקנים“: עירום? אני בעד! להציג מחזות עם עירום בתיאטרון שלנו? למה לא? בהחלט! על העירום להיות חלק אורגני מההצגה.“

● **גרשון פדוטקין**, חבר הנהלת „התיאטרון הקאמרי“: „לא חשבתי על זה עד כה. אין אצלנו שום מדיניות קבועה לגבי עירום. אם זה שייך לעניין, מה איכפת לי? אפשר בהחלט להציג עירום בהצגות — הרי התכוננו בינתיים. ראיתי את „שערות“. לא בגלל העירום לא נציג מחזה זה אצלנו. זה פשוט על נושא שרק אמריקאים יבינו אותו.“

או אם כולם מוכנים ומסכימים, למה לא רואים את זה על בימות התיאטרון בארץ?

הגיבור סירוס פוץ בכלא, לאחר שנתפס על ביצוע אונס ורצח. האשה בתמונה, היא אמו של פוץ, הבאה לבקר בכלא, חושפת את חזה בפניו באחת הסצינות האירוטיות.

**„פוץ“** הוא מחזה המוצג באוף-ברודביי, המספר אודות אהבתו של איכר לחזיר שלו. התמונה לקוחה מהסצינה הסופית של המחזה, בו יושב